

Č. 12.106.

Zaměstnanci veřejní: Jak je provést srovnání obecního úředníka technického, který má průmyslovou školu a zkoušku stavitelskou, s úředníkem státním s hlediska § 212 plat. zák.?

(Nález ze dne 31. října 1935 č. 19.389/33.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 8927/30.

Věc: Město L. proti zemskému výboru v Praze o úpravu služebních příjmů městského úředníka.

Výrok: Stížnost se dílem zamítá pro bezdůvodnost, dílem odmítá pro nepřipustnost.

Důvody: Okr. výbor v Litoměřicích usnesením z 24. února 1932 neschválil usnesení měst. zastupitelstva v L. ze 7. října 1927, jímž byl Emil P., městský technický úředník, zařazen do služební třídy I c.

Z tohoto usnesení podali odvolání Emil P. i obec města L.

Zem. výbor v Praze nař. usnesením obě odvolání zamítl.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí nss uvážil:

Judikátním obsahem nař. rozhodnutí je výrok, že zařazení Emila P. do služební třídy I c), provedené usnesením městského zastupitelstva l.-ckého ze 7. října 1927, přesahuje míru služebních a platových práv a nároků obdobných zaměstnanců státních, neboť jmenovaný úředník nevykazuje teoretického vzdělání, které je předepsáno v § 52 služ. pragm. státních úředníků pro skupinu B, jíž odpovídá služební třída I c) nového platového systému. Toto zařazení se tudíž přičí ustanovení § 212 plat. zák. a proto právem odepřel dohlédací úřad tomuto zařazení schválení.

Pokud tedy stížnost vychází z názoru, že nař. rozhodnutím bylo Emilu P. odepřeno také zařazení do II. služební třídy, jež co do požadovaného teoretického vzdělání odpovídá dřívější skupině C časového postupu, a snaží se dovoditi, že předběžné vzdělání, které onen úředník vykazuje, jest kvalifikovati jako vzdělání středoškolské, netřeba se nss-u touto částí stížnosti věcně zabývat. Předmětem schvalovací činnosti okr. výboru s hlediska § 212 plat. zák. a instančního rozhodování žal. úřadu o odvolání z výroku okr. výboru totiž bylo a také mohlo býti jediné přezkoumati správnost zařazení st-le do služební třídy I c), provedeného usnesením měst. zastupitelstva (srov. Boh. A 8927/30). Je sice pravda, že žal. úřad, odpovídaje k námitkám odvolání, dotýká se v důvodech svého rozhodnutí také otázky, zda by předběžné vzdělání st-lovo bylo možno uznati za postačitelé pro zařazení do služební třídy II., leč tyto úvahy žal. úřadu nejsou podle toho, co bylo právě uvedeno, judikátním obsahem nař. rozhodnutí, který je podle zák. (§ 2 zák. o ss) předmětem kognice nss-u. Nss zabýval se proto věcně jen těmi námitkami stížnosti, které potírají názor žal. úřadu, že se zařazení Emila P. do služební třídy I c) přičí zákonu.

V § 212 odst. 1 plat. zák. č. 103/1926 Sb. je obsažena zásada, že služební požitky a právní nároky zaměstnanců veřejnoprávních korporací

a ústavů nesmějí zásadně přesahovati míru platových a služebních práv analogických zaměstnanců státních. Vzhledem k této zásadě jest tudíž vyšší služební a právní nároky oněch zaměstnanců redukovati na míru práv a nároků zaměstnanců státních. Není tudíž při převodu samosprávného zaměstnance na platový systém zák. č. 103/1926 Sb. — na rozdíl od úředníka státního — rozhodným právní stav, který tu dne 31. prosince 1925 skutečně byl, nýbrž nutno k tomuto dni provésti nejprve ekviparaci onoho samosprávného zaměstnance s obdobným úředníkem státním podle normy odst. 1 § 212 plat. zák. na základě objektivních znaků a beze zřetele k event. úpravám služebního poměru samosprávného zaměstnance, byť i tyto nabyly právní moci, a pak provésti převod podle vzoru převodových předpisů plat. zák. na základě momentů pro převod rozhodných, jak onou ekviparací byly ideálně zjištěny (srovn. Boh. A 9028/31). Nelze proto přisvědčiti stížnosti, má-li za to, že převod Emila P. do nového platového systému jest provésti přímou aplikací ustanovení § 199 plat. zák., tedy že je vzíti za základ onu skupinu časového postupu, v níž Emil P. byl v den počátku účinnosti plat. zák., totiž skupinu B.

Pro státní úředníky skupiny B časového postupu, s nimiž byl Emil P. při převodu do nových platů po názoru stížnosti právem srovnáván, je v § 52 služ. pragm. z r. 1914 předepsáno zásadně toto předběžné vzdělání: absolvování středního učiliště a kursu na vysoké škole, jakož i úspěšné vykonání státní zkoušky na vysoké škole.

Je nesporno, že Emil P. vykazuje jako předběžné vzdělání absolvování průmyslové školy a zkoušku stavitelskou. Že by Emil P. byl absolvoval kurs na vysoké škole, a že by byl vykonal úspěšně státní zkoušku na vysoké škole, není ve stížnosti tvrzeno, ani ve správních spisech prokázáno. Rovněž není ve stížnosti tvrzeno, že pro místo, na něž byl Emil P. ustanoven, bylo všeobecně předepsáno nebo při vypsání místa toho požadováno vzdělání aspoň v tom rozsahu, jak je v cit. ustanovení služ. pragm. předepsán pro státní úředníky skupiny B. Okolnosti stížností uváděné, které prý byly také směrodatné pro zařazení Emila P. do služební třídy B, totiž služební přidělení a způsob služby, pro kterou zpravidla jsou ustanovováni techničtí úředníci se vzděláním vysokoškolským, a předchozí praxe, nemohou podle uvedeného právního stavu přijíti s hlediska předpisu § 212 odst. 1 plat. zák. v úvahu. Pro názor stížnosti, že kvalifikaci technického úředníka se zkouškou stavitelskou jest stavěti na roveň technickému úředníku s jednou státní zkouškou na vysoké škole, není v platné právní úpravě opory.

Právo modifikovati a doplňovati tuto obecně platnou právní úpravu, po názoru stížnosti nedostatečnou a nevhodnou, pokud jde o technické úředníky samosprávné se stavitelskou zkouškou, zvláštní úpravou pro tyto úředníky, odchýlnou od zásad jinak platných, obecnímu zastupitelstvu stěžující si obce ovšem nepřísluší. Argumentace stížnosti, že teoretické a praktické vzdělání zkušeného stavitele, který nemá vysokoškolského vzdělání, převyšuje předběžné vzdělání středoškolské, a že pro stavebně technickou službu u obce nutno požadovati průkaz vykonání

zkoušky stavitelské, nemohla by odůvodniti zařazení Emila P. do služební třídy I c), kdyžť ono vyšší vzdělání, převyšující míru vzdělání středoškolského, musilo by vyhovovati náležitostem předepsaným v § 52 služ. pragm. pro zařazení do skupiny B státních úředníků a když by ani u technického úředníka s úplným vzděláním vysokoškolským požadovaný průkaz stavitelské zkoušky nemohl odůvodniti zařazení do služební třídy vyšší než I b), do níž jsou zařazeni úředníci s nejméně čtyřletým vzděláním vysokoškolským a vykonanými zkouškami státními nebo přísnými.

Pokud tedy stížnost dovozuje, že nař. rozhodnutí je v rozporu s předpisem § 212 odst. 1 plat. zák., poněvadž zařazení Emila P. do služební třídy I c) nepřesahuje míru platových a služebních práv obdobného úředníka státního, bylo uznati stížnost bezdůvodnou.

V dalším svém obsahu dovolává se stížnost na podporu svého stanoviska také ustanovení § 212 odst. 2 plat. zák. dovozujíc, že stěžující si obec tím, že vycházela při převodu Emila P. do služební třídy I c) z bývalé skupiny B schematu státních úředníků, použila oprávnění daného jí v citovaném zákonném předpisu. Námitku tuto uznal nss nepřipustnou podle §§ 5 a 6 zák. o ss, neboť v odvolání z rozhodnutí okr. výboru v L. z 24. února 1932 k žal. úřadu dovozovala stěžující si obec jediné z předpisu § 199 plat. zák., že byla oprávněna i povinna zařaditi Emila P. do služební třídy I c), předpisu § 212 odst. 2 plat. zák. se však nedovolala, netvrdíc, že byla oprávněna při převodu Emila P. na nový platový systém vycházeti z jeho zařazení do skupiny B časového postupu, poněvadž šlo o nárok sice přesahující míru nároků dosažitelnou pro obdobné státní zaměstnance, ale nabytý jmenováním podle platných předpisů. Za tohoto procesního stavu žal. úřad nebyl povinen posouditi věc také s hlediska předpisu § 212 odst. 2 plat. zák., a v nař. rozhodnutí také po této stránce se nevyslovil.

Č. 12.107.

Učitelstvo: * »Zákonitým« příbytečným rozumí se v § 15 odst. 2 zák. č. 104/1926 Sb. u ředitelů a správců škol v zemi České příbytečné ve výměře, stanovené v § 28 odst. 2 zák. č. 86/1875 ve znění zák. č. 16/1903 z. z. čes.

(Nález ze dne 31. října 1935 č. 4112/34.)

Prejudikatura: Boh. A 4033/24, 4062/24, 6795/27.

Věc: Antonín M. v Č. proti ministerstvu školství a národní osvěty o příbytečné.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-li, který byl s platností ode dne 1. července 1933 ustanoven definitivním řídícím učitelem II. obec. školy chlapecké v Č., vyměřila zsr v Praze výnosem z 2. ledna 1933 služební příjmy a zároveň